

Giuditta Campello

İskelet Zeytin'in Muhteşem Planı

Resimleyen:
Stefano Tambellini

İÇİNDEKİLER

1	BAKICI ARAYIŞI	7
2	BÜNYAMİN	13
2 BİR KEZ DAHA	KONTES İLE KOCASI	14
3	KABA GENÇ HANIM	19
4	BÖYLE OLMAMASI GEREKİYORDU	25
4 BİR KEZ DAHA	O ZAMAN BÖYLE OLSUN ...	30
5	KEMİK OYUNLARI	32
6	BİR FİNCAN BARIŞ	39
7	YOLUNDA GİTMİYEN BİR ŞEYLER VAR ...	41
8	KONTESİN YÜZÜ RENK DEĞİŞTİREBİLİYORMUŞ	48
9	ELVEDA BÜNYAMİN	53
10	HİÇ İYİ DEĞİL	55
10 BİR KEZ DAHA	NE BÜYÜK ÜZÜNTÜ	58

II	KAÇIRMA PLANI.....	61
12	KAÇIRMA GECESİ.....	64
13	O GECE YAŞANANLAR	69
13 BİR KEZ DAHA	ATLA BÜNYAMİN.....	78
14	O GECEDEN SONRA	80
15	TIRNAK CADDESİ	
	144 NUMARANIN YENİ SAKİNİ	84

BİRİNCİ BÖLÜM

BAKICI ARAYIŞI

İskelet, kafatasının tozunu alıp leğen kemiğini parlattıktan sonra başka ne yapabileceğini bilmiyordu.

Hayalet tığ işliyordu ve tığ işlerken zaman geçirilecek biri değildi.

Filozof kendi kendine cikliyordu. Kendi kendine ciklemesi, bir kuram üzerine kafa yorduğu anlamına geliyordu; demek ki filozofun dikkatini kimsenin dağıtmaması gerekiyordu.

İskelet, parmak kemikleriyle pencerenin tahtasını tıklattı.

Tık tak tıktıktık tak!

Sıkılıyordu.

Sı... kıl... lı... yooooorr... du.

Tıktıktıktaka tık taka tıktık!

Bunalmıştı.

Bu... nal... mış... tıııııı.

Tıktaka tıktık...

Hayalet, “Zeytin kes!” dedi.

Hayalete göre İskelet hayattayken adı Zeytin’di; kafatasının şeklinden anlayıvermişti (öyle diyordu).

İskelet, hayattaki yaşamından hiçbir şey hatırlamıyordu. Kimbilir, adı Zeytin de olabilirdi.

Bunu göz ardı edemezdi.

Hayalet sözlerine devam etti:

“Kendine zaman geçirebileceğin, kafa yorabileceğin bir şeyler bul!”

“Nasıl bir şeyler?”

“Ne bileyim, bir iş mesela.”

Hayalet, gazetenin iş ilanları kısmını fırlattı:

“Yakala.”

İskelet, istemeye istemeye sayfaları çevirdi.

Boyacı...

Deneyimli...

İnsan kaynakları... (İnsan mı?
Hahaha!)

Ciddi...

Köpek bakıcısı... (İskelet titredi.)

Bebek bakıcısı... (İşte!)

*“NİTELİKLİ BEBEK BAKICISI
ARANIYOR...*

ÇOCUK SAKİN...

*SADECE ÖĞLEDEN
SONRALARI... DOLGUN
MAAŞ...*

*TIRNAK CADDESİ,
NUMARA 144.”*

TIRNAK
CADDESİ

İskelet, hayalete dönüp, “Baksana, ne dersin?” dedi. “Güzelce korkutabilirim ve...”

“Şimdi bakamam Zeytin,” diye mırıldandı Hayalet, “şu yengeç bacağı bitireyim.”

İskelet, “Öff!” diye homurdandı.

Kapıyı çarpıp çıktı. Şu Hayalet bazen gerçekten sinirlerini bozuyordu.

Yine de geri dönüp kostümlerin bulunduğu sandığı karıştırmaya gitti.

